

บทที่ ๓

วิธีการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Descriptive Survey Research) เพื่อศึกษาความล้มเหลวของคู่ประกอบค้านครุ ด้านนักเรียน ด้านสภาพแวดล้อมทางบ้าน และด้านสภาพแวดล้อมทางโรงเรียนกับผลลัมพูดชี้ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นป্রถมศึกษาปีที่ ๖ สังกัดสำนักงาน การปฐมศึกษาจังหวัดchronong ในบทนี้จะกล่าวถึง กลุ่มตัวอย่าง เครื่องมือการวิจัย การเก็บรวบรวมข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูล และสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ซึ่งจะได้กล่าวรายละเอียดตามลำดับดังนี้

กลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า ประกอบด้วย

- 1.๑ นักเรียนชั้นปฐมศึกษาปีที่ ๖ สังกัดสำนักงานการปฐมศึกษา จังหวัดchronong ปีการศึกษา ๒๕๓๖ จำนวน ๒,๒๓๓ คน
- 1.๒ ครุพัฒน์สอนวิชาคณิตศาสตร์ชั้นปฐมศึกษาปีที่ ๖ ในโรงเรียนสังกัด สำนักงานการปฐมศึกษาจังหวัดchronong จำนวน ๙๕ คน

2. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นปฐมศึกษาปีที่ ๖ ปีการศึกษา ๒๕๓๖ สังกัดสำนักงานการปฐมศึกษาจังหวัดchronong จำนวน ๓๖๓ คน และครุพัฒน์สอนวิชาคณิตศาสตร์นักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน ๒๙ คน

มิวิธีการคำนวณหาตัวอ้างที่

2.1 คำนวณหาจำนวนนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้ ๑๕ เปอร์เซ็นต์ ของจำนวนนักเรียนที่เป็นกลุ่มประชากร (บัญชี ครรภ์สหอาด, ๒๕๓๕ : ๓๘) ได้กลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักเรียนจำนวน ๙๙๕ คน

2.2 คำนวณหาจำนวนครุฑ์ใช้เป็นกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้ ๓๐ เปอร์เซ็นต์ ของจำนวนครุฑ์ที่เป็นกลุ่มประชากร (บัญชี ครรภ์สหอาด, ๒๕๓๕ : ๓๘) ได้กลุ่มตัวอย่างที่เป็นครุ ๒๙ คน

3. วิธีสุ่มตัวอย่าง

3.1 สำรวจโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษา จังหวัดระยอง ที่เปิดสอนรายตัวขึ้นประถมศึกษาปีที่ ๖ ซึ่งมีอยู่ทั้งหมด ๙๑ โรงเรียน จำนวนตามข้อมูลของโรงเรียนในแต่ละอำเภอ/กิ่งอำเภอ ดังรายละเอียดตามตาราง ๓

3.2 สุ่มโรงเรียนแต่ละขนาดในข้อ 3.๑ มาก็อยลละ ๓๐ ของจำนวน โรงเรียนไปแต่ละอำเภอ/กิ่งอำเภอ โดยวิธีสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้นตามสัดส่วน (Proportion Stratified Random Sampling) ได้จำนวนโรงเรียน ๒๙ โรงเรียน ดังรายละเอียดตามตาราง ๓

3.3 สุ่มห้องเรียนจากโรงเรียนต่าง ๆ ที่สุ่มได้ในข้อ 3.๒ โดยวิธีสุ่ม อย่างง่าย (Random Sampling) หากโรงเรียนใดมีนักเรียนขึ้นประถมศึกษา ปีที่ ๖ ไม่เกิน ๒ ห้องเรียน สุ่มเพียง ๑ ห้องเรียน โรงเรียนใดมีนักเรียน ๓ ห้องเรียนขึ้นไป สุ่มไม่เกิน ๒ ห้องเรียน ให้จำนวนนักเรียน ๓๐ ห้องเรียน ดังรายละเอียดตามตาราง ๓

3.4 ให้นักเรียนทุกคนที่สุ่มได้ในข้อ 3.๓ เป็นกลุ่มตัวอย่างนักเรียน ได้จำนวนนักเรียน ๓๙๗ คน ดังรายละเอียดตามตาราง ๓

3.๕ ให้ครุฑ์สอนวิชาคณิตศาสตร์จากห้องเรียนที่สุ่มได้เป็นกลุ่มตัวอย่างครุ ได้จำนวนครุ ๒๙ คน ดังรายละเอียดตามตาราง ๓

พาราด ๓ จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามขนาดโรงเรียน

อำเภอ/ กิจอำเภอ	ขนาด โรงเรียน	จำนวนประชากร					จำนวนกลุ่มตัวอย่าง				
		จำนวน โรงเรียน	จำนวน ห้องเรียน	จำนวน นักเรียน	จำนวน ครุ	จำนวน โรงเรียน	จำนวน ห้องเรียน	จำนวน นักเรียน	จำนวน ครุ		
เมือง	เล็ก	15	15	121	15	5	5	82	5		
	กลาง	13	14	332	13	4	4	64	4		
	ใหญ่	2	5	144	2	1	1	28	1		
	ไม่มี	2	7	267	3	1	2	50	1		
กรุงศรีฯ	เล็ก	11	11	139	11	3	3	20	3		
	กลาง	13	15	368	13	4	4	70	4		
	ใหญ่	3	7	216	3	1	1	25	1		
	ไม่มี	-	-	-	-	-	-	-	-		
สะเมิง	เล็ก	7	7	97	7	2	2	15	2		
	กลาง	3	3	68	3	1	1	15	1		
	ใหญ่	2	4	119	2	1	1	20	1		
	ไม่มี	-	-	-	-	-	-	-	-		
ลพบุรี	เล็ก	6	6	51	6	2	2	11	2		
	กลาง	4	4	80	4	1	1	15	1		
	ใหญ่	1	2	40	1	-	-	-	-		
	ไม่มี	-	-	-	-	-	-	-	-		

ตาราง 3 (ต่อ)

อำเภอ/เขต	จำนวนประชากร	จำนวนกลุ่มพื้นที่ทาง							
		ทั้งอำเภอ	จำนวน	จำนวน	จำนวน	จำนวน	จำนวน	จำนวน	จำนวน
ท้องเรือน	ท้องเรือน	ห้องเรือน	ห้องเรือน	ห้องเรือน	ครัว	ท้องเรือน	ห้องเรือน	ห้องเรือน	ครัว
สุขุมวิท	เลี้ยงนา闷	3	3	28	3	1	1	5	1
	เล็ก	6	9	163	9	2	2	27	2
	คลอง	-	-	-	-	-	-	-	-
	ไทรบูรี	-	-	-	-	-	-	-	-
รวม	91	112	2,233	95	29	30	397	29	

เครื่องมือในการวิจัย

1. ลักษณะของเครื่องมือ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถาม แบ่งออกเป็น 2 ฉบับ ตั้งนี้
ฉบับที่ 1 เป็นแบบสอบถามสำหรับนักเรียน แบ่งเป็น 4 ตอน ดังนี้
ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัวของนักเรียน
และสภาพแวดล้อมทางบ้านเป็นแบบเลือกตอบ (Check-list) มีจำนวน 6 ข้อ
โดยถูกออกแบบให้สามารถตรวจสอบได้ การเรียนซึ่งอนุบาลหรือเด็กเล็ก ความพร้อม
ของตัวร้าและอุปกรณ์การเรียน ความคาดหวังในการศึกษาต่อ การศึกษาของ
ผู้ปกครองและรายได้ของครอบครัว มีลักษณะทามตัวอย่างต่อไปนี้

สำหรับผู้วิจัย

(๘) นักเรียนเดย์เรียนที่อนบากลวิธีหรือขั้นเด็กเล็กหรือไม่

() କେତେ

() ไม่ครบ

ตอนที่ 2 แบบสอบถามวัดเจตคติที่อวิชาคณิตศาสตร์เป็น
แบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating-Scale) แบ่งเป็น 5 ระดับ มีลักษณะ
ตามตัวอย่างต่อไปนี้

ตอนที่ 3 แบบสอบถามวัดการสั่งเสริมการเรียนของผู้ปกครองเป็นแบบมาตราล่วงประนماณค่า (Rating-Scale) แบ่งเป็น 5 ระดับ มีลักษณะตามตัวอย่างต่อไปนี้

ตอนที่ 4 แบบสื่อถatement คุณภาพการสอนของครุ
เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating-Scale) แบ่งเป็น 5 ระดับ
มีลักษณะตามตัวอย่างต่อไปนี้

ข้อ ที่	ข้อความ	มาก	มาก	ปาน	น้อย	น้อย	สำหรับ
		ที่สุด	กลาง	กลาง	ที่สุด	ผู้จัด	
0.	ในการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ นักเรียนมีโอกาสแสดง ความคิดเห็น.....						

ฉบับที่ 2 เป็นแบบสอบถามสำหรับครู แบ่งเป็น 2 ตอน ดังนี้
 ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลส่วนตัวของครู และสภาน
 ouncil ล้อมทางโรงเรียน เป็นแบบสำรวจรายการ (Check-list) มีจำนวน
 6 ข้อ โศกถามเกี่ยวกับ เมศ วัสดุการศึกษา ประสมการใน การสอน จำนวน
 ชั่วโมงที่สอนใน 1 สัปดาห์ ขนาดโรงเรียน จำนวนนักเรียนในห้อง มีลักษณะ
 ตามทัวร์อย่างต่อไปนี้

สำหรับผู้วิจัย

(D) เนศ

() ชาติ

() พฤติ

ตอนที่ 2 แบบสอบถามความคิดความเห็นผู้นำทางด้านวิชาการ
 ของผู้บริหาร เป็นแบบมาตราล่วงประมาณค่า (Rating-Scale) แบ่งเป็น
 5 ระดับ มีลักษณะตามทัวร์อย่างต่อไปนี้

ข้อ ที่	ข้อความ	มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด	สำหรับ ผู้วิจัย
8.	ผู้บริหารจัดให้มีการประชุมหรือ ¹ ปรึกษาหารือแผนงานวิชาการ โรงเรียน.....

2. วิธีการสร้างเครื่องมือ

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้คำนึงในการสร้างแบบสอบถามตามลำดับดังนี้
 2.1 ศึกษาด้วยวิเคราะห์จากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวกับองค์ประกอบ
 ที่ลับพันธ์กับผลลัมพุกอีกทางการเรียนของนักเรียน

2.2 สร้างแบบสือถความหมายมาตราล่วงปะน้ำหน้าค่า (Rating-Scale)

ความแนวคิดของ อุทุมพร จำรูญาน (2530 : 8-42) บัญเรือง ชัจรศิลป์ (2530 : 78-87) รวมทั้งปรับปรุงแบบสือถความของ ล้านนา ชายศรีศิริ (2522 : 65-66) ปาราเสรีสุ เทพนาราเกียรติ (2532 : 131-132) ปาริษ วัชร์วัลคุ (2527 : 109-113) และศิริวรารัตน อุ่นพรวิรัตน (2535 : 79-81) เพื่อให้สอดคล้องวัตถุประสงค์ของการวิจัย ได้ข้อสือถ ฉบับร่างดังนี้

แบบสือถความฉบับที่ 1 (ตอนที่ 1) ซึ่งเป็นแบบสือถความข้อมูลล่วงตัว ของนักเรียน แหล่งสภาพแวดล้อมทางบ้าน จำนวน 6 ข้อ

แบบสือถความฉบับที่ 1 (ตอนที่ 2) ซึ่งเป็นแบบสือถความวัดเจตคติท่อ วิชาคณิตศาสตร์ จำนวน 20 ข้อ

แบบสือถความฉบับที่ 1 (ตอนที่ 3) ซึ่งเป็นแบบสือถความวัดการส่งเสริม การเรียนของผู้ปกครอง จำนวน 20 ข้อ

แบบสือถความฉบับที่ 1 (ตอนที่ 4) ซึ่งเป็นแบบสือถความวัดคุณภาพ การสอน จำนวน 20 ข้อ

แบบสือถความฉบับที่ 2 (ตอนที่ 1) ซึ่งเป็นแบบสือถความข้อมูลล่วงตัว ของครู แหล่งสภาพแวดล้อมทางโรงเรียน จำนวน 7 ข้อ

แบบสือถความฉบับที่ 2 (ตอนที่ 2) ซึ่งเป็นแบบสือถความวัดความเป็น ผู้นำทางด้านวิชาการของผู้บริหาร จำนวน 20 ข้อ

2.3 นำแบบสือถความที่สร้างเสร็จแล้วให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 คน ประกอนด้วย ผู้เชี่ยวชาญด้านภาษา 1 คน ผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดและประเมินผล 1 คน และผู้เชี่ยวชาญทางด้านเนื้อหา 3 คน ผู้จารณาตรวจสอบความเที่ยงตรง (Content Validity) และผู้จารณาสิ่งที่ควรแก้ไขปรับปรุง แล้ว นำผลการผู้จารณาไปทำ การวิเคราะห์หาความเที่ยงตรงตามเนื้อหา โดยใช้ ค่าต้นนิความสอดคล้องของระหว่างข้อความกับประเด็นที่ต้องการศึกษา ตามวิธีของ โอลิเวนส์ แฉะแอมเบลตัน (พวงรัตน์ ทวีรัตน์, 2531 : 124) โดยใช้เกณฑ์ ค่าต้นนิความสอดคล้องไม่ต่ำกว่า 0.6 ได้แบบสือถความฉบับผ่านผู้เชี่ยวชาญ ดังนี้

แบบสือถความฉบับที่ 1 (ตอนที่ 1) ซึ่งเป็นแบบสือถความข้อมูลล่วงตัว ของนักเรียน แหล่งสภาพแวดล้อมทางบ้าน จำนวน 6 ข้อ

แบบสอบถามฉบับที่ 1 (ตอนที่ 2) ซึ่งเป็นแบบสอบถามวัดเจตคติต่อ
วิชาคณิตศาสตร์ จำนวน 15 ข้อ

แบบสอบถามฉบับที่ 1 (ตอนที่ 3) ซึ่งเป็นแบบสอบถามวัดการล่งเหลว
การเรียนของผู้ปักครอง จำนวน 17 ข้อ

แบบสอบถามฉบับที่ 1 (ตอนที่ 4) ซึ่งเป็นแบบสอบถามวัดคุณภาพ
การสอน จำนวน 17 ข้อ

แบบสอบถามฉบับที่ 2 (ตอนที่ 1) ซึ่งเป็นแบบสอบถามชี้อ้อมส่วนตัว
ของครู และสภาพแวดล้อมทางโรงเรียน จำนวน 7 ข้อ

แบบสอบถามฉบับที่ 2 (ตอนที่ 2) ซึ่งเป็นแบบสอบถามวัดความเป็น
ผู้นำทางด้านวิชาการของผู้บริหาร จำนวน 20 ข้อ

2.4 นำแบบสอบถามที่ผ่านการแก้ไขปรับปรุงแล้วไปทดลองใช้ (Try out)
กับประชากรที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ใน
โรงเรียนบ้านสองแพรก จำนวน 35 คน และครูจากโรงเรียนต่าง ๆ จำนวน
35 คน

2.5 นำแบบสอบถามที่ได้นำไปทดลองใช้ มาหาค่าอำนาจจำแนกรายข้อ
(Discrimination) ด้วยการทดสอบค่าที (t-test) ได้ค่าอำนาจจำแนก
ระหว่าง 1.83-3.95 และหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ด้วยสูตร
สัมประสิทธิ์แอลfa (Alpha-Coefficient) ได้ค่าความเชื่อมั่นในแต่ละตอน
อยู่ระหว่าง 0.85-0.92

2.6 นำแบบสอบถามที่ผ่านการหาค่าอำนาจจำแนกรายข้อ และค่า
ความเชื่อมั่นแล้วไปใช้เก็บข้อมูล

3. การตรวจให้คุณภาพเครื่องมือและฉบับ

การตรวจให้คุณภาพเครื่องมือนั้นต้องใช้เกณฑ์ดังนี้

3.1 แบบสอบถามฉบับที่ 1 (ตอนที่ 1) ซึ่งเป็นแบบสอบถามชี้อ้อมส่วนตัว
ของนักเรียนและสภาพแวดล้อมทางบ้าน จำนวน 6 ข้อ มีเกณฑ์การให้คุณภาพดังนี้

3.1.1 สัดส่วนของชั้นเรียน แบ่งเป็น 7 ระดับ คือ ไม่ขาดเรียนเลย ขาดเรียน 1-5 วัน ขาดเรียน 6-10 วัน ขาดเรียน 11-15 วัน ขาดเรียน 16-20 วัน ขาดเรียน 21-25 วัน และขาดเรียน 26 วันขึ้นไป ให้คะแนนเป็น 7, 6, 5, 4, 3, 2 และ 1 ตามลำดับ

3.1.2 การเรียนขึ้นอนุบาลและขึ้นเด็กเล็ก แบ่งเป็น 2 ระดับ คือ เดย์เรียน และไม่เดย์เรียน ให้คะแนน 1 และ 0 ตามลำดับ

3.1.3 ความพร้อมของพ่อแม่ก่อนการเรียน แบ่งเป็น 2 ระดับ คือ มีผู้ดูแล และมิได้ผู้ดูแล ให้คะแนน 1 และ 0 ตามลำดับ

3.1.4 ความคาดหวังในการศึกษาต่อ แบ่งเป็น 2 ระดับ คือ ต้องการ และไม่ต้องการ ให้คะแนน 1 และ 0 ตามลำดับ

3.1.5 การศึกษาของผู้ปกครอง แบ่งเป็น 6 ระดับ คือ ต่ำกว่า ขึ้นประถมศึกษาปีที่ 4 ขึ้นประถมศึกษาปีที่ 4 ถึงขึ้นประถมศึกษาปีที่ 7 ขึ้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ถึงขึ้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ขึ้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ถึงขึ้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 อนุปริญญาหรือเทียบเท่า ปริญญาตรีและสูงกว่า ให้คะแนน 1, 2, 3, 4, 5 และ 6 ตามลำดับ

3.1.6 รายได้ของครอบครัว แบ่งเป็น 5 ระดับ คือ ต่ำกว่า 1,000 บาท 1,000-1,999 บาท 2,000-2,999 บาท 3,000-4,999 บาท 5,000-9,999 บาท มากกว่า 9,999 บาทขึ้นไป ให้คะแนน 1, 2, 3, 4, 5 และ 6 ตามลำดับ

3.2 แบบสอบถามขั้นที่ 1 (ตอนที่ 2) ซึ่งเป็นแบบสอบถามวัดเจตคติ ต่อวิชาคณิตศาสตร์ การตรวจให้คะแนนมี 2 กรณี คือ

กรณีที่ 1 ข้อความที่มีความหมายเชิงบวก (Positive) ถ้าตอบ เห็นด้วยอย่างยิ่งให้ 5 คะแนน ถ้าตอบเห็นด้วยให้ 4 คะแนน ถ้าตอบไม่นำใจ ให้ 3 คะแนน ถ้าตอบไม่เห็นด้วยให้ 2 คะแนน และถ้าตอบไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง ให้ 1 คะแนน

กรณีที่ 2 ข้อความที่มีความหมายเชิงลบ (Negative) ถ้าตอบ เห็นด้วยอย่างยิ่งให้ 1 คะแนน ถ้าตอบเห็นด้วยให้ 2 คะแนน ถ้าตอบ ไม่นำใจให้ 3 คะแนน ถ้าตอบไม่เห็นด้วยให้ 4 คะแนน และถ้าตอบไม่เห็นด้วย อย่างยิ่งให้ 5 คะแนน

คณนารวมของทุก ๆ ข้อ จะเป็นคณนเรศติ์อวิชาคณิตศาสตร์
ของนักเรียนคนนี้

3.3 แบบสอบถามขั้นที่ 1 (ตอนที่ 3) ซึ่งเป็นแบบสอบถามวัดการล่วงเหลิม
การเรียนของผู้ปักครอง การตรวจให้คณน มี 2 กรณี คือ

กรณีที่ 1 ข้อความที่มีความหมายเชิงบวก (Positive) ถ้าตอบ
มากที่สุดให้ 5 คณน ถ้าตอบมากให้ 4 คณน ถ้าตอบปานกลางให้ 3 คณน
ถ้าตอบน้อยให้ 2 คณน และถ้าตอบน้อยที่สุดให้ 1 คณน

กรณีที่ 2 ข้อความที่มีความหมายเชิงลบ (Negative) ถ้าตอบ
มากที่สุดให้ 1 คณน ถ้าตอบมากให้ 2 คณน ถ้าตอบปานกลางให้ 3 คณน
ถ้าตอบน้อยให้ 4 คณน และถ้าตอบน้อยที่สุดให้ 5 คณน

คณนารวมของทุก ๆ ข้อ จะเป็นคณนการล่วงเหลิมการเรียนของ
ผู้ปักครองของนักเรียนคนนี้

3.4 แบบสอบถามขั้นที่ 1 (ตอนที่ 4) ซึ่งเป็นแบบสอบถามวัดคุณภาพ
การสอน การตรวจให้คณน มี 2 กรณี คือ

กรณีที่ 1 ข้อความที่มีความหมายเชิงบวก (Positive) ถ้าตอบ
มากที่สุดให้ 5 คณน ถ้าตอบมากให้ 4 คณน ถ้าตอบปานกลางให้ 3 คณน
ถ้าตอบน้อยให้ 2 คณน และถ้าตอบน้อยที่สุดให้ 1 คณน

กรณีที่ 2 ข้อความที่มีความหมายเชิงลบ (Negative) ถ้าตอบ
มากที่สุดให้ 1 คณน ถ้าตอบมากให้ 2 คณน ถ้าตอบปานกลางให้ 3 คณน
ถ้าตอบน้อยให้ 4 คณน และถ้าตอบน้อยที่สุดให้ 5 คณน

คณนารวมทุก ๆ ข้อ จะเป็นคณนคุณภาพการสอนของครูผู้สอน
นักเรียนคนนี้

3.5 แบบสอบถามขั้นที่ 2 (ตอนที่ 1) ซึ่งเป็นแบบสอบถามน้อมูลส่วนตัว
ของครู และสภาพแวดล้อมทางโรงเรียน จำนวน 7 ข้อ มีเกณฑ์การให้คณนดังนี้

3.5.1 เนศ แบ่งเป็น 2 รายดับ คือ เนศชาย และเนศหญิง
ให้คณน 1 และ 0 ตามลำดับ

3.5.2 วุฒิทางการศึกษา แบ่งเป็น 2 รายดับ คือ ปริญญาตรีหรือ
เทียบเท่า ต่ำกว่าปริญญาตรี ให้คณน 1 และ 0 ตามลำดับ

3.5.3 ประสบทกิจในการสอน แบ่งเป็น 5 ระดับ คือ ประสบทกิจในการสอนน้อยกว่า 5 ปี ประสบทกิจในการสอนตั้งแต่ 5-9 ปี ประสบทกิจในการสอนตั้งแต่ 10-14 ปี ประสบทกิจในการสอนตั้งแต่ 15-19 ปี และประสบทกิจในการสอนมากกว่า 19 ปีขึ้นไป ให้คะแนน 1, 2, 3, 4 และ 5 ตามลำดับ

3.5.4 จำนวนชั่วโมงที่สอนใน 1 สัปดาห์ แบ่งเป็น 5 ระดับ คือ จำนวนชั่วโมงที่สอน 1 สัปดาห์น้อยกว่า 6 ชั่วโมง จำนวนชั่วโมงที่สอน 1 สัปดาห์ ตั้งแต่ 6-10 ชั่วโมง จำนวนชั่วโมงที่สอน 1 สัปดาห์ตั้งแต่ 11-15 ชั่วโมง จำนวนชั่วโมงที่สอน 1 สัปดาห์ตั้งแต่ 16-20 ชั่วโมง และจำนวนชั่วโมงที่สอน 1 สัปดาห์มากกว่า 20 ชั่วโมงขึ้นไป ให้คะแนน 5, 4, 3, 2 และ 1 ตามลำดับ

3.5.5 ขนาดโรงเรียน แบ่งเป็น 5 ระดับ คือ โรงเรียนขนาดเล็กมาก โรงเรียนขนาดเล็ก โรงเรียนขนาดกลาง โรงเรียนขนาดใหญ่ และโรงเรียนขนาดใหญ่มาก ให้คะแนน 1, 2, 3, 4 และ 5 ตามลำดับ

3.5.6 จำนวนนักเรียนในห้อง แบ่งเป็น 4 ระดับ คือ น้อยกว่า 10 คน ตั้งแต่ 10-19 คน ตั้งแต่ 20-29 คน และมากกว่า 29 คน ให้คะแนน 1, 2, 3 และ 4 ตามลำดับ

3.6 แบบสอบถามขั้นที่ 2 (ตอนที่ 2) ซึ่งเป็นแบบสอบถามความรู้ความเป็นผู้นำทางค้านวิชาการของผู้บริหาร การตรวจให้คะแนนมี 2 กรณี คือ

กรณีที่ 1 ข้อความที่มีความหมายเชิงบวก (Positive) ถ้าตอบมากที่สุดให้ 5 คะแนน ถ้าตอบมากให้ 4 คะแนน ถ้าตอบปานกลางให้ 3 คะแนน ถ้าตอบน้อยให้ 2 คะแนน และถ้าตอบน้อยที่สุดให้ 1 คะแนน

กรณีที่ 2 ข้อความที่มีความหมายเชิงลบ (Negative) ถ้าตอบมากที่สุดให้ 1 คะแนน ถ้าตอบมากให้ 2 คะแนน ถ้าตอบปานกลางให้ 3 คะแนน ถ้าตอบน้อยให้ 4 คะแนน และถ้าตอบน้อยที่สุดให้ 5 คะแนน

คะแนนรวมของทั้ง 7 ข้อ จะเป็นคะแนนความเป็นผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารในสถานศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ขอนั้งสื่อแนะนำตัวจากบังคับพิเศษวิทยาลัย วิทยาเขตปีตบานี ถึงผู้อำนวยการ การประถมศึกษาจังหวัดชลบุรี แล้วขอนั้งสื่อนำส่งจากสำนักงานการประถมศึกษา จังหวัดชลบุรีทั้งหัวหน้าการประถมศึกษาอ่าเภอ/กิ่งอ่าเภอ ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง เพื่อขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล
2. ขอนั้งสื่อนำส่งจากหัวหน้าการประถมศึกษาอ่าเภอ/กิ่งอ่าเภอส่งถึงผู้บริหาร โรงเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง เพื่อขอความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม และ ส่งแบบสอบถามที่เสร็จแล้วมาสั่งสานักงานการประถมศึกษาอ่าเภอ/กิ่งอ่าเภอ ภายใน 15 วัน หลังจากวันที่ส่งแบบสอบถามไป สำหรับโรงเรียนที่ยังไม่ส่ง แบบสอบถามด้านความก้าวหน้า ผู้วิจัยขอความร่วมมือจากสำนักงานการประถมศึกษา อ่าเภอ/กิ่งอ่าเภอ ใน การทวงถามแบบสอบถามด้านภายนอก ใน 10 วัน
3. ผู้วิจัยประ深加工กับเจ้าหน้าที่บริหารงานทั่วไปของสำนักงานการประถม ศึกษาอ่าเภอ/กิ่งอ่าเภอ เพื่อจัดส่งแบบสอบถามถึงนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 397 คน และครูที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 29 คน
4. ผู้วิจัยได้รับแบบสอบถามด้านทุกอ่าเภอ/กิ่งอ่าเภอด้วยตนเอง ซึ่งได้รับ แบบสอบถามด้านจากนักเรียนจำนวน 375 คน ผู้วิจัยได้คำนวณการตรวจสอบ ความถูกต้องของแบบสอบถาม และเลือกฉบับที่สมบูรณ์นำไปวิเคราะห์ข้อมูล ได้แบบสอบถามจำนวน 363 คน คิดเป็นร้อยละ 91.43 ส่วนแบบสอบถาม สำหรับครู ได้รับแบบสอบถามด้าน จำนวน 29 คน คิดเป็นร้อยละ 100.00 ซึ่งแบบสอบถามทุกฉบับมีความถูกต้องสมบูรณ์ทั้งสิ้น

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยแบ่งออกเป็น 2 ขั้นตอน ดังต่อไปนี้

1. การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย หาก่าสถิติต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

1.1 หาค่าความเที่ยงตรงตามเนื้อหา (Content Validity) โดยใช้สูตร (พวงรัตน์ ทวีรัตน์, 2531 : 124)

$$IC = \frac{\Sigma R}{N}$$

เมื่อ IC แทน ตัวนิความสอดคล้องระหว่างข้อความนั้นกับ
ประเด็นหลักของปัญหา

R แทน ผลรวมของคะแนนความคิดเห็นของ
ผู้เขียนข้อเนื้อหาแต่ละข้อ

N แทน จำนวนผู้เขียนข้อ

1.2 หาค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถามด้วยการทดสอบค่า t (t-test)
โดยใช้สูตร (พวงรัตน์ ทวีรัตน์, 2531 : 124)

$$t = \frac{\bar{X}_H - \bar{X}_L}{\sqrt{\frac{s^2_H}{N_H} + \frac{s^2_L}{N_L}}}$$

เมื่อ t แทน ค่าอำนาจจำแนก

\bar{X}_H แทน คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มสูง

\bar{X}_L แทน คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มต่ำ

s^2_H แทน ค่าความแปรปรวนของคะแนนในกลุ่มสูง

s^2_L แทน ค่าความแปรปรวนของคะแนนในกลุ่มต่ำ

N_H แทน จำนวนกลุ่มตัวอย่างในกลุ่มสูง

N_L แทน จำนวนกลุ่มตัวอย่างในกลุ่มต่ำ

1.3 หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม ด้วยการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลfa (Alpha-Coefficient) โดยใช้สูตร (พวงรักน์ ทวีรัตน์, 2531 : 131)

$$\alpha = \frac{n}{n-1} \left[1 - \frac{\sum s^2}{s^2} \right]$$

เมื่อ α แทน ค่าสัมประสิทธิ์ของความเชื่อมั่น

n แทน จำนวนข้อของแบบสอบถาม

$\sum s^2$, แทน ผลรวมของความแปรปรวนของคะแนนแต่ละข้อ

s^2 , แทน ความแปรปรวนของคะแนนรวม

2. การวิเคราะห์ข้อมูลที่เก็บรวบรวมจากกลุ่มตัวอย่าง ผู้วิจัยคำนึงการดังนี้

2.1 หาความสัมพันธ์ระหว่างตัวพยากรณ์แต่ละตัวกับตัวเกณฑ์ โดยหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เบียร์สัน (Pearson Product-moment Correlation Coefficient) โดยใช้สูตร (ชุครี วงศ์รัตน์, 2534 : 322)

$$N\sum XY - \sum XY$$

$$r = \sqrt{\frac{N\sum X^2 - (\sum X)^2}{[\sum X^2 - (\sum X)^2] [\sum Y^2 - (\sum Y)^2]}}$$

เมื่อ r แทน สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์

$\sum X$ แทน ผลรวมของคะแนนชุด X

$\sum Y$ แทน ผลรวมของคะแนนชุด Y

$\sum X^2$ แทน X แต่ละตัวยกกำลังสอง

$\sum Y^2$ แทน Y แต่ละตัวยกกำลังสอง

$\sum XY$ แทน ผลรวมของผลคูณ X กับ Y

N แทน จำนวนคนหรือสิ่งของที่ศึกษา

2.2 ทดสอบนัยสำคัญของค่าสัมประสิทธิ์สหลัมพันธ์แบบเดียร์สัน โดยใช้การทดสอบค่าที (*t-test*) โดยใช้สูตร (ชุครี วงศ์รัตน์, 2534 : 325)

$$t = \frac{r \sqrt{N-2}}{\sqrt{1-r^2}}$$

เมื่อ r แทน ค่าสัมประสิทธิ์สหลัมพันธ์ที่คำนวณได้
 N แทน จำนวนข้อมูลหรือจำนวนคน

2.3 หากความสัมพันธ์ระหว่างตัวพยากรณ์ในแต่ละองค์ประกอบกับตัวเกณฑ์ โดยการหาสัมประสิทธิ์สหลัมพันธ์พหุคูณ โดยใช้สูตร (ชุครี วงศ์รัตน์, 2534 : 346)

$$R_{1,2,3,\dots,n} = \sqrt{\beta_2 r_{12} + \beta_3 r_{13} + \dots + \beta_n r_{1n}}$$

เมื่อ $R_{1,2,3,\dots,n}$ แทน ค่าสัมประสิทธิ์สหลัมพันธ์พหุคูณระหว่างตัวเกณฑ์ (1) กับตัวพยากรณ์ (2),
(3) ... n

r_{1n} แทน ค่าสัมประสิทธิ์สหลัมพันธ์ระหว่างตัวเกณฑ์ (1) กับตัวพยากรณ์ (n)

β_n แทน ค่า Beta weight ตัวที่ n หรือค่าสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์ตัวที่ n

2.4 ทดสอบนัยสำคัญของค่าล้มปรายลิทซ์สหลัมพันธ์พหุคุณ โดยใช้
การทดสอบค่าเออฟ (F-test) โดยใช้สูตร (ชุศรี วงศ์รัตน์, 2534 : 346)

$$F = \frac{R^2}{1-R^2} \cdot \frac{N-k-1}{k}$$

โดยมี $df_1 = k$
 $df_2 = N-k-1$

เมื่อ F แทน การแจกแจงของค่าเออฟ
 R แทน ค่าล้มปรายลิทซ์สหลัมพันธ์พหุคุณ
 N แทน จำนวนสิ่งที่ศึกษา
 k แทน จำนวนตัวแปรอิสระ

2.5 ค้นหาตัวแปรอิสระที่ต้องการเพลลัมทุกชี้ทางการเรียนคณิตศาสตร์
ของนักเรียน จากองค์ปัจจัยด้านครุ ด้านนักเรียน ด้านสภาพแวดล้อมทางบ้าน
และด้านสภาพแวดล้อมทางโรงเรียน ด้วยการวิเคราะห์ทดสอบหุ่นแบบขั้นบันได⁴ (Stepwise Multiple Regression Analysis) โดยใช้คอมพิวเตอร์
โปรแกรม SPSS (Statistical Package for the Social Science)

2.6 สร้างสมการเพลลัมทุกชี้ทางการเรียนคณิตศาสตร์ของ
นักเรียนในรูปของคุณภาพเดียว และคุณภาพมาตรฐานดังนี้ (บัญชุม ศรีสุชาต,
2535 : 134-135)

2.6.1 สมการพยากรณ์ในรูปค่าแนวติง

$$\hat{y} = a + b_1 x_1 + b_2 x_2 + \dots + b_k x_k$$

- เมื่อ \hat{y} แทน ค่าแนวติงของตัวเกณฑ์
 a แทน ค่าคงที่ของสมการในรูปค่าแนวติง
 b_1, b_2, \dots, b_k แทน สัมประสิทธิ์การถดถอยของตัวพยากรณ์
 ตัวที่ 1 ถึงตัวที่ k ตามลำดับ
 x_1, x_2, \dots, x_k แทน ค่าแนวติงของตัวพยากรณ์ตัวที่ 1
 ถึงตัวที่ k ตามลำดับ
 k แทน จำนวนตัวพยากรณ์

2.6.2 สมการพยากรณ์ในรูปค่าแนวมาตรฐาน

$$\hat{z}_y = B_1 z_1 + B_2 z_2 + \dots + B_k z_k$$

- เมื่อ \hat{z}_y แทน ค่าแนวพยากรณ์ในรูปค่าแนวมาตรฐาน
 ของตัวเกณฑ์
 B_1, B_2, \dots, B_k แทน สัมประสิทธิ์การถดถอยในรูปของ
 ค่าแนวมาตรฐานของตัวพยากรณ์
 ตัวที่ 1 ถึงตัวที่ k ตามลำดับ
 z_1, z_2, \dots, z_k แทน ค่าแนวมาตรฐานของตัวพยากรณ์
 ตัวที่ 1 ถึงตัวที่ k ตามลำดับ
 k แทน จำนวนตัวพยากรณ์